

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי ח' באייר תשע"ד

בס"ד

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ביצה - ל"ט

1. לר' יהודה, מים ומלח האם בטלים לעיסה?
מלח: סדומית - דק, אינו ניכר ומתבטל. מלח אסתרונקנית - גס, אינו מתבטל. מים בטלים בתבשיל עבה ואינם בטלים בתבשיל רך.
2. אלו חמישה חילוקים נאמר בין גחלת לשלהבת?
א. לענין תחומין: הגחלת כרגלי הבעלים ושלהבת תחומה בכל מקום, כיון שאין בה ממש.
ב. גחלת של הקדש מועלין בה. ובשלהבת לא נהנין [מדרבנן] ולא מועלין.
ג. גחלת של ע"ז אסורה בהנאה. ובשלהבת אין איסור. וכיון שמאוס לא גזרו כשם שגזרו בהקדש שלא נהנין.
ד. המוציא גחלת לרה"ר חייב. מוציא שלהבת פטור, באופן שזרקה לרה"ר, שנפח בה והשלהבת הפריחה לרה"ר.
ה. המודר הנאה מחבירו אסור בגחלתו ומותר בשלהבתו.
3. הברייתא המחייבת את המוציא שלהבת באיזה אופן?
רב ששת: כשהוציא בקיסם. ולא מחייבים משום הקיסם כיון שאין בו שיעור. [כדי לבשל ביצה קלה]
אב"י: משח כלי בשמן ותלה בו שלהבת חשובה היא לחייב עליה. ולא התחייב משום הכלי כיון שמדובר בחרס שאין בו שיעור [כדי ליתן בין פצים לחבירו]
4. מים שבבור, כרגלי מי הם?
א. בור של יחיד - כרגלי היחיד. ב. של אנשי אותה העיר - אלפיים אמה לכל רוח מעיבור העיר.
ג. של עולי בבל, העשויים לעובדי דרכים - כרגלי הממלא. והטעם: שהובר שהיו מים אלו ראויים אליו וקנו שביתתו. וכל זה במים מכונסים אבל מי נהרות שנעים ונדים אין קונים שביתה בשום מקום.
5. בור עולי בבל: מילא עבור חבירו ונתנם לו - לרב נחמן כרגלי מי שמילאו לו, ולרב ששת כרגלי הממלא. במה מחלוקתם?
להו"א: לרב ששת עולי בבל הפקירוהו. וקי"ל המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו.
ולר' נחמן כולם שותפים בו וממילא נחשב שלוחו למלאות לו מים,
ונדחה: שלרב נחמן יוקשה מהברייתא הבאה: הריני עליך חרם המודר אסור. הרי אתה עלי חרם הנודר אסור. הריני עליך ואתה עלי שניהם אסורים זב"ז. ומותרים בחפצים של עולי בבל. כגון: הר הבית, לשכות, עזרות, בור, אבל אסורים בחפצים של אותה העיר כגון: הרחבה, בית המרחץ ובית הכנסת. ומוכח שהבור הפקר, שהרי אם היה נחשב בשותפות כולם היו אסורים כמבואר בברייתא.
ואין ליישב: שההיתר להנות מהבור הוא רק למלאות ומפני שמתברר שכל אחד ממלא חלקו. כיון שר' נחמן סובר שאין ברירה [להלן] למסקנא: לרב נחמן מגביה מציאה לחבירו אף מגביה לא קנה, לפיכך הם כרגלי חבירו כיון שיזכה כשיגיע לידו. ולר"ש קנה מגביה.
6. מה דין יורשים במעשר בהמה ובקלבון [מענה - שכר פריטת מחצית השקל]?
א. חילוק הירושה וחזרו ונשתתפו בה. דינם כשותפים רגילים: גם אם נתנו שקל, כ"א חייב בקלבון ופטורים ממעשר כדון שותפים.
ב. באופן שהנכסים עדיין בתפוסת הבית: אם יתרמו שקל על שני אחים, נותנים רק מענה אחת, כדון אב השוקל על שני בניו. אבל במעשר בהמה יהיו חייבים.
לרב ענן: דין א' שדינם כשותפים - דווקא כשחילקו לפי ערך, כגון טלאים כנגד תישיש ונחשב שהקנו זה לזה. אבל חלקו לפי מין מתברר שכ"א נטל חלקו, וכשחזרו להשתתף שוב נחשב תפוסת הבית. לרב נחמן: אין ברירה וגם כשחלקו לפי מין נחשב שהקנו זל"ז.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)